Velké poděkování choceňským policistům

Možná si už většina Čechů zvykla, že v posledních letech se společenské klima v naší zemi dostalo do úplně jiných intencí, než jsme si těsně po Sametové revoluci vysnili. Velmi rádi hledáme témata, která nás zcela rozdělují, o všem umíme hodiny povídat, nadávat na politiky, aniž bychom se zamysleli nad stylem naší práce a přístupem k řadě palčivých otázek současnosti. Stále probíhající covidová pandemie rozdrtila základní hodnoty lidského společenství – zcela postrádám slušnost, ochotu pomáhat, udělat každý den trochu víc, než nám ukládá pracovní náplň. Sledujeme a s pokrčením ramen bagatelizujeme každodenní problémy lidí kolem nás, žasneme, jak je cesta ke spravedlnosti v naší zemi trnitá a že pravda jen málokdy vítězí. I já jsem v listopadu předloňského roku podlehl skepsi, když jsem už podruhé přišel o svoje jízdní kolo Eska. Jak vás ale následující řádky přesvědčí, spravedlnost nemusí být jen slepá, ale vyplatí se za ni bojovat.

Když jsem se v neděli 8. listopadu 2020 vrátil z noční směny z Ústí nad Labem a chtěl si ve stojanu u choceňského nádraží vyzvednout svůj bicykl, čekalo mě nemilé překvapení. Z páté pozice od podchodu, tedy bezprostředně pod kamerou, kdosi moje prastaré modré kolo značky Eska ukradl. Při cestě domů jsem se tedy ihned zastavil na Obvodním oddělení Policie ČR v Chocni (tehdy sídlícím naproti poště), kde se mnou policista sepsal protokol, ale zároveň mě upozornil, že šance na nalezení není velká. V závěru dalšího týdne se mně rozezvučel telefon a pprap. Lukáš Bečička mně oznámil, že kolo bylo nalezeno! Na státní svátek 17. listopadu jsem jej proti podepsanému potvrzení převzal a zjistil, že bicykl nebyl ani nijak poškozený. Choceňští policisté díky kamerám dokonce vypátrali i pachatele, který k věci nevypovídal, ale ze záznamů bylo naprosto zřejmé, že krádež dokonal v neděli 8. listopadu 2020 v 8:12 hodin. Zloděj odcizil moje zamčené kolo ze stojanu, a když zanedlouho zjistil, že na něm neodjede, pohodil jej do trávy v parku u pily. Tento recidivista, který má v evidenci přestupků již 7 záznamů, přičemž první pochází už z roku 1973, spáchal čin v podmínce, navíc v době nouzového stavu, kdy platila vyšší klasifikace, a proto vyšetřující spis putoval ještě do Ústí nad Orlicí na Územní odbor Krajského ředitelství Policie Pardubického kraje.

Článek cíleně sepisuji s velkým časovým odstupem, abych vás mohl chronologicky seznámit, jak probíhalo hlavní soudní líčení s pachatelem a jaký trest nakonec dostal. Policie ČR předala spis Okresnímu státnímu zastupitelství v Ústí nad Orlicí na přelomu února a března 2021. Okresní státní zástupkyně JUDr. Alena Provazníková podala dne 12. 3. 2021 u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí obžalobu pro zločin krádeže podle § 205 odst. 2, 4 písm. b) trestního zákoníku. Vinila v ní osmašedesátiletého invalidního důchodce a bezdomovce zároveň, který byl trestním příkazem Okresního soudu v Šumperku ze dne 14. 10. 2019 odsouzen i pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Navíc opakuji, že pachatel ukradl kolo v době trvání nouzového stavu, proto okresní státní zástupkyně navrhla uložit trest odnětí svobody v trvání 2 let se zařazením do věznice s ostrahou. Dne 14. 4. 2021 proběhlo u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí hlavní líčení, z něhož jsem se ze zdravotních a vážných rodinných důvodů omluvil. Ještě tentýž den byl vyhlášen rozsudek – pachatel byl odsouzen pro trestný čin krádeže k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Rozsudek ještě nenabyl právní moci, když si obžalovaný dne 27. 4. 2021 podal odvolání. Už o týden později byl spis předložen II. instanci – Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích. Při nařízeném jednání dne 1. 6. 2021 bylo vydáno usnesení a rozhodnutí soudu I. stupně bylo potvrzeno. Rozsudek okamžitě nabyl právní moci. 14. 6. 2021 se spis vrátil na Okresní soud v Ústí nad Orlicí, odkud 5. 10. 2021 putoval na Okresní soud v Šumperku, který řešil u pachatele přečin krádeže již v roce 2019. Obviněný invalidní bezdomovec byl tedy nakonec odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou. Důvodem odlišné právní kvalifikace, a tudíž i mírnějšího trestu byla změna judikatury, vyslovená Nejvyšším soudem ČR. Na základě vyjádření Vězeňské služby ČR, Generálního ředitelství Praha, dotyčný nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody do Věznice Břeclav dne 24. 9. 2021. Pobyt za mřížemi se odsouzenému krátí, brány nápravného zařízení opustí 24. března 2022. Taková je cesta od spáchání zločinu, přes vyšetřování policistů, práci státního zastupitelství, soudů prvního a druhého stupně až po výkon trestu. Dohromady 501 dnů. Ten výše uvedený, velmi podrobný chronologický popis uvádím ze dvou důvodů – pokud někdo lanaří nad pomalostí českých soudů, tak vězte, že od podání obžaloby dne 12. 3. 2021 do potvrzení rozsudku soudem II. instance a nabytí právní moci dne 1. 6. 2021 uplynulo pouhých 81 dní. Zajímavé je pak zjištění, jak se posuzování viny recidivisty optikou různých soudů mění. Obžaloba totiž hovořila o dvou letech odnětí svobody (pachatel byl mimochodem stále v podmínce), ale díky změně judikatury byl trest odsouzenému o rovné tři čtvrtiny zkrácen. I tak ale cesta spravedlnosti přes desítky stran papírů, změť paragrafů a kolečko východočeských soudů dopadla pro poškozeného, tedy mě, satisfakcí. Kolo jsem bez poškození dostal od policistů zpět a pachatel loňský podzim a letošní zimu přečkal v teple vězeňské cely se zajištěným stravováním. Chtěl bych touto cestou všem choceňským policistům moc poděkovat, že už dvakrát ukradené, vždy to samé jízdní kolo dopátrali – poprvé byla moje Eska odcizena z nádraží již 17. 7. 2006, přičemž trestní stíhání pachatelů bylo zahájeno o tři dny později (tehdy se jednalo o větší organizovanou síť zlodějů z Podhomolí), podruhé v listopadu předloňského roku. Nezmiňuji ale také velmi častá poškození – vypuštění duší a likvidace ventilků, propíchnutí pneumatik, rozbití světel a blikaček. Jako by snad někteří lidé neměli nic jiného na práci a byli devastací jim nepatřícího majetku zcela posedlí, že? Je naprosto zarážející, že pachatele často neodradí ani kamera, ani vyhlášený nouzový stav. Jsem přesvědčen, že podobné zkušenosti má řada dalších občanů našeho města. A tak jsem se v dobré víře rozhodl podpořit myšlenku výstavby cyklověže v prostoru u choceňského nádraží. Inspirací by nám mohly být Poděbrady, Pardubice či Lysá nad Labem, v níž jsou situovány jako v prvním městě ČR cyklověže dokonce dvě. Negativem tohoto projektu je jen vyšší vstupní investice, pak už ale přicházejí jen samá pozitiva – levný provoz, jízdní kolo je v cyklověži chráněno před poškozením i odcizením, před deštěm i mrazem. Poplatek za úschovu je symbolický, měsíční taxa činí 115 Kč, a kdo dojíždí vlaky Českých drah a vlastní In Kartu využije ještě řadu benefitů. Bližší podrobnosti k cyklověžím v ČR najdete na https://www.biketower.cz. Ještě před uveřejněním tohoto článku jsem poslal dopis starostovi města Chocně, abych s ním téma cyklověže konzultoval. Ing. Ropek mně v polovině června 2021 poskytl vyjádření, že choceňští zastupitelé skutečně kdysi možnost cyklověže zvažovali dokonce i na úrovni dopravní komise, ale nakonec je odradila finanční náročnost stavby. Dnes lze totiž pro odkládání jízdních kol využít modernizovaný prostor vpravo od nádražní budovy, v tzv. „Terminálu v zeleni", kde jsou instalovány jak klasické stojany s dostatečnými rozestupy mezi jednotlivými stáními, tak uzamykatelné cykloboxy – vše pod dohledem kamer. Zároveň je víc než pozitivní, že na dosah odtud se nachází nové sídlo Obvodního oddělení choceňských policistů, a tak se snad můžeme uklidnit přesvědčením, že ruce nenechavých zlodějů na naše kola již nesáhnou.

Kamil Bureš